

¡ALELUYA!

Naning... nanang... nanang... naning...
nananananing.....

Com vibran las campanas.
El poble está de festa,
ja ha passat la tempesta,
ja n'ha fugit la por.
Que hermós es l'espectacle.
La *nínfa* sabonera
respectada es venera,
com si'n fos *badell* d'or.

Y no n'hi ha per menos, si, si; que *bi-brin* las campanas, que son dringar s'*oiga urbit et orbit*, anunciant la gran victoria, jaleluya!

Despres de creurers de cap al sot, despres d'els mals *augurios* que's presentaban, obtenir aytal *triunfo*.

Mireus que si no fos la por d'inutilisar-me'l colomar, fins m'*echaria* per las parets de content.

¡Oh magnificència insustancial del meu *arte de navegar en ocho días y sin maestro!*

¡Oh *sublimidad* de la meva gran elo-cuencial!

Aixís *peroraba* l'omnipotent Pep, el diumenge a la nit, mentres ab tota *satisfacción* s'anaba desent de sa *indumentaria*, ab *éxtasis* d'*adoratriz-venus-salon*.

Y quin somriurer mes antiestelich, espasmódich y enribetat de fruició é íntima satisfacció, *suraba* de son cutis de verge pura ab bigoti.

¡Que hermós era á las foscas! ¡que sublim!

Fins jo'm sento aclaparar devant de sa omnipotencia, y vull cantarli un himne *musical bailable en loor* á son talent de novela de Paul de Kok.

Vull cantar fins á esgargamellarme, las excelencias d'aquest talent, á quin s'han supeditat totas las voluntats d'un poble.

Que bell... que hermós espectacle...

Jo't venero ¡oh cacich!

¡Jo vos venero á tots els de la comandital

De vuy endevant, ¡oh Pep! ¡oh Quell! ¡oh Badó! ¡oh Companya!, tindreu en mi á un adorador mes que os venerará en l'altar de sa íntima conciencia, reconeixentvos com á sers superiors—encar que incon-sutils—á tots els sers de més grant talla, que *radian* en el *circuito* del mon.

Quina satisfacció mes archi-gran ne es la meva, al acoblar, al *añadir* el meu vot, el meu concurs, la meva voluntat, el meu modo d'esser, á la d'aquestos cinch cents y pico que'n las últimas eleccions s'ajupiren y arrastraren sota vostres peus, donantvos patent de bons administradors, de *únicos en su clase*; encare que d'aquestos, menos el pico, arreu vos deixin com *no digan dueñas*, y temen embrutarse ab sols pronunciar vostre sacrosant nom.

Mes que hi fá, que vol dir que reneguin de vosaltres, que hi fá que os detestin, mentres en la hora del *santo sacrificio* vos *encumbran* en el *pedestal de la gloria*, y vos

tallin la vara ab que tenui que pegarlos, pera major satisfacció y gloria vostra y mansuetut de l'ignorancia que es vostre *sustento y maximilitat*.

¡Oh cacichs! ¡Oh trust caci-comercial! ¡Jo os venero! ¡Jo os adoro! y postrat caich á vostras plantás, cantantvos l'himne de la vostra gloria y de la vostra clar-y-evidencia.

Mes aly! que'l goig es com el fum, se desvaneix, y... ¡oh desilusió! ¡oh amargura sense fall! Cuant mes embabiecat estaba; quant mes *abstret* somniava en la ditxa *inefable* de poder estar al vostre costat.....

....Arribo á l'hora suprema, á l'hora en que ab fruició anaba á tocar el cel de la íntima alegría de vostre triomf, y'm l'ánima cayguda, presenció vostra ruina, vostra derrota, y.... ¡oh dolor! ¡oh *decepción!* plorant com una criatura acabada de naixer, he caygut en l'ensopiment propi del qui's troba en el cas en que jo'm trovo.

¡Tenir el cel en mi y caurer en l'infern y'n la vergonya!

¡Oh cacichs! ¡oh trust-caci-comercial!

¡La vergonya ha reaccionat!

¡La moralitat ha vensut!

¡Quina reventada!

¡¡Quina reventada!!

Acetat de plom.

E. P. D.

La veig com fuig, com s'amaga,
es sa ferida mortal,
es una llum que s'apaga,
va á lo seu cami final.
Ahir, enroscaba al poble
y apretaba tant y tant,
que aquest de forta mossada
l'ha enjogat al botaván.
Com rastreja en sa fugida
escampant son vert verí;
mes es la serp sense vida,
está properca á morí.
Mireula com cueteja,
¡quin xiular mes rabiós!
Com gos fuig, y com babeja,
com ne busca ahont clavá un mos!
Son fiblot damunt se clava
no trobaut ja ahont picá,
mes ¡pobre! no pot dir faba.
Ves al cau, feste enterrá!
Ves al cau, serp malehida,
lo teu poder ja acabat;
lo poble sedent de vida,
de tu al fi s'ha llibertat.
Aquet cau que te servia
per los teus mals celebrar,
veshi are ab ta agonía,
que't serveixi de fossar.
No t'hem dat la mort cetera
per gossar ab ton sufrí,
ves rabiant bestia fera,
sigas tu, lo teu botxí.
Sigas tu, que avergonyida
(si be vergonya no tens)
t'arrenquis d'un cop la vida
y ab rabia't clavis las dents.
Demana allí dalt clemencia,

busca ajuda ab los cacichs,
ja veus clar com la paciencia
han acabat grans y xichs.
Es al só de la sardana
donantnos tots junts las mans,
com la terra vallesana
ha aixafat als tirans.
Y entremij tu serpentejas
per rompre el cercle apretat:
es lo poble que fujetejas
celebrant sa llibertat!
Es lo poble que buscaba
la seva emancipació.
Ha mort ja lo caciquisme;
reseu tots una oració!

Oli de coco.

Picadas

Havent deixat de formar part de la redacció de EL MOSQUIT, per causas de *alta política*, els redactors que firmavan ab el pseudonim de «El Sabater de la escala», «L'Altre», «Zzum Zzum» y «Jo», s'ha constituit nova redacció, entrant á formarhi part, els senyors que firman ab el pseudonims de «Acetat de plom», «Oli de coco», «Son dolça», «L'Infrascrito», «Xicoira» y «Valent».

Com se veu tota la redacció es nova y aumentada y están tots disposats á fer bromas y *sin miedo*.

S'adverteix als joves *fassionats* que se admeten treballs, sempre que estigan á la *altura* corresponent.

Algú volia que EL MOSQUIT plegués el ram. Donchs no plega, ¿estamos?

A ramells vareu surtir els vots de *La Unió* per en Travé. En Gou, ab aquella rialla que tant el solemnissa, s'acostaba pacientment á l'un y l'altre y anava dientlos ab veu d'escolá dejú:—¿Que no hi hem d'anar?

Y ¡vaja si hi anavan! Pacientment, inconscientment, bestialment, á grans collas, ó d'un á un, ab l'estúpit semris als llavis, ó abaixant el cap per por de perdre un miserable sou, molts socis de La Unió portavan el seu concurs pera apuntular al caciquisme.

Al veure aquestas miserias un no s'extranya de que hi hagi algún individu d'aquella Junta, que vulgui convertir aquella casa en una casa pública.

Señor Comas, señor Comas!
deya en Castellet plorant:
si los diputats s'ensorran
¿també á mí m'ensorran?

A la redacció del MOSQUIT hi ha un *tran-gul* qu'espervera. ¡Quina maror! ¡Tots ens hem tornat bojos! Per aixó hem trasladat la redacció á Sant Boy. El Director las dona per fer comedia y dir versos, barrajant la Batalla dels Araucanos ab las pasadas eleccions de diputats; en *Zzum Zzum* s'entreten ab una xicra á fer bombollas de savó y d'un buf las reventa malehint y remalehint l'oli de coco; *L'Altre*,